

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل په سوال او جواب کي

ليکه

د. عمر بن عبد الرحمن بن محمد العمر

امام محمد ابن سعود اسلامي پوهنتون کي دقضا دعالی انسٹیویوت استاذ

پشتو زبارنه

منیب الرحمن علی خان

د ریاض شمار په ثمامه کي د دعوت او ارشاد دفترسره همکار

مراجعةه او تصحیح

د. عبد النافع زلال عبد الوهاب

امام محمد ابن سعود اسلامي پوهنتون کي دقضا دعالی انسٹیویوت استاذ

رد مک:

د مترجم مقدمه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على نبينا محمد
وعلى آله وصحبه أجمعين، أما بعد:

دا يوه مختصره رساله ده چى دكتور (عمر بن عبد الرحمن العمر) ليکلي ده، او په هغې کي يې داسلامي دين عقیده وي اصول او دتوحید مهم مسائل، او همدارنګه دمانځه، روزی، زکات، او حج ضروري مسائل بيان کړیدي، چې ددي اصولو او ضروري مسائلو زده کړه هر مسلمان ته ضروري او حتمي ده، ترڅو دخپل دين په احکامو او مسائلو باندي پوهه وي، او په هغې باندي عمل وکړي.

په دي رساله کي دعقيدي مسائل دسلفو دامامانو په وراندي متفق عليه مسائل دي، او بالخصوص خلور امامان ټول په همدي عقیده دي، او په هغې کي کوم لوی اختلاف نلري.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

خو په خيني فقهي مسائلو کي چي دعلمماوو
اختلاف دی، نو هغه مسائل به هر خوک داماماونو
او علمماوو داجتهاد مطابق دليل په اساس چي کوم
غوره گنني په هغې سره به عمل کوي، او په هغې کي
به له تعصب کولو نه چده کوي اوخان به ساتي.

الله تعالى دي دا رساله دلوستونکو لپاره گټوره
و گرځوي، او مؤلف ته دي ددي عوضونه او اجرونه
په دنيا او اخترت کي ورکړي. او الله تعالى دي له مانه
هم دا دترجمي معمولي غوندي خدمت قبول کړي،
او هغه ورونه چي ددي کتاب د ترجمي په تصحیح
کي يي له ماسره مرسته کړيده رب العالمين دي ترينه
راضي شي سره زما.

وصلی الله وسلم على نبینا محمد وعلى آله وصحبه أجمعین

منیب الرحمن علی خان
د دعوت او ارشاد دفتر سره
په ریاض بنار ثمame کي
متعاون او همکار

تقریظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله
وصحبه أجمعين، أما بعد:

د «إرشاد الأنام إلى أصول ومهماات دين الإسلام» په نوم
دا کتاب ما وکتو، کوم چي دکتور (عمر بن عبد الرحمن العمر)
تیار کړی دی، یو ورکوټی شان کتاب دی خود توحید او د اهل
سنټ والجماعت دعقيدي ډیرې مهمي مسئلي یې راغونلوي کړيدی،
او د اودس، مونځ، زکات، روژی، او د حج احکام هم ورسه په ډير
اختصار بيان شوي دي.

او بهتره (غوره) به وي چي دا کتاب نورو ڦبو ته هم وزبارېل
(ترجمه) شي؛ چي په عربي ڦبه نه پوهیدونکي خلک تري هم فائده
واخلي. وصلى الله وسلم على نبينا محمد.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

د سعودي عرب ستر (لوى) مفتی

دسترو علماء و دشوارا رئيس او د علمي بحثونو او فتواګانو عام رئيس
عبد العزيز بن عبد الله بن محمد آل الشيخ

تقریظ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

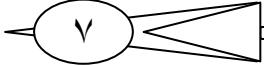
الحمد لله وبعد: ما د شيخ (عمر بن عبد الرحمن العمر)
 كتاب مطالعه کړو چې نوم یې «إرشاد الأنام إلى أصول
 ومهماات دین الإِسْلَام» دی، سره د ډیر مختصر والي نه ماته
 ډیر فائده مند او غوره بنسکاره شو، الله تعالى دی ورله بدله د
 خير ورکري، او دا كتاب دی فائده مند او ګټور و ګرځوي.
 وصلى الله وسلم على نبينا محمد وآلہ وصحابہ

ليكونکي

صالح بن فوزان الفوزان

دسترو علماء دشورا غږي

- ۱۴۳۷/۲/۱۰ -

د مؤلف مقدمه

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَدَانَا لِلتَّوْحِيدِ وَالسُّنْنَةِ، وَالصَّلٰةِ وَالسَّلَامُ
عَلٰى نَبِيِّ الْهُدٰى وَالرَّحْمَةِ، نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَاحِبِهِ،
أَمّا بَعْدُ: يقينا چي د دين داصولو او عقيدي زده کره چير
ارزښتاك کار او د دين لویه فريضه ده، ترڅو د بنده عقيده
داسي چوړه شي چي بالکل صحيح وي، او داسي عبادت
وکړي چي خالص د الله تعالى د رضا لپاره وي او دنبي عليه
الصلوة والسلام د شريعت او سنتو موافق وي.

نو په دي خاطر مې دقرآن او حدیث په رهنا کي دا یو
مختصر کتاب ولیکلو، او په دي کي مادامت
د علماء او امامانو د مهمو کتابونو خخه استفاده او اخستنه
کړيده. او «إرشاد الأنام إلى أصول ومهماات دين الإسلام» نوم
مې ورله کېښودلو، يعني د اسلامي دين اصول او په هغې کي
مهمي او ضروري خبرې خلکو ته بنودل.

او بیا مې دا کتاب په بابونو تقسيم کړي دي، د سوال او
جواب په شکل کي؛ په دي خاطر چې د پوهيدلو لپاره اسان
وي، او بنده ورباندي صحيح پوهه شي.

د الله تعالى نه سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپلي
رضا لپاره، او د خلکو لپاره فائده من و ګرځوي.
وصلی الله وسلم على نبینا محمد

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

باب دی په بيان د دري اصولو کي

**سوال ۱: هغه کوم دري اصول دی چي د هغې پېژندل په هر
يو مسلمان سري او مسلمانه بىخه باندې واجب دي؟**

جواب: هغه دري اصول دادي:

۱- د خپل رب پېژندل.

۲- د خپل دين پېژندل.

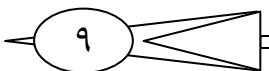
۳- او دخپلنبي صلى الله عليه وسلم پېژندل.

سوال ۲: ستا رب خوک دی؟

جواب: زما رب هغه ذات دی چي زما او دټول عالم تريت
يې په خپلو نعمتونو سره کړي دی، هم هغه زما لپاره لائق
دعهادت دی، نه بل خوک.

سوال ۳/ تا خپل رب په خه سره پېژندلى دی؟

جواب: ما خپل رب دهغه په نښو او دهغه په مخلوقاتو سره
پېژندلى دی، د هغه د نښو نه شپه او ورڅ، لمرا او سپورډۍ،
او دهغه د مخلوقاتو نه اوه خمکي او اوه آسمانونه، او هغه
څه چي په دې کي او ددې دواړو په مينځ کي دی.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

۹

سوال ۴: ستا دین خه دی؟

جواب: زما دین اسلام دی، او هغه غاره کېښودل دی الله تعالیٰ ته د هغه په یو والی سره، او تابع کيدل دي د هغه په اطاعت سره، او بیزاره کيدل دي د شرک او دشرک والاوونه.

سوال ۵: دین خو مرتبې لري؟

جواب: دین دری مرتبې لري:

- ۱- اسلام. ۲- ایمان. ۳- احسان.

سوال ۶: ستا نبی خوک دی؟

جواب: زما نبی محمد صلی الله علیه وسلم دی، چې هغه د عبد الله بن عبد المطلب بن هاشم خوی دی، او هاشم د قریشو نه دی، او قریش بیا د عربو دقیلو نه یوه قبیله ده، او عرب د اسماعیل بن ابراهیم علیهم السلام اولاده ده.

**باب دی په بيان د اركانو د اسلام او په معنی
د کلمه دشهادت کې**

سوال ۷: د اسلام خو ارکان دي؟

جواب: د اسلام پنځه ارکان دي، هغه دادي:

- ۱- ګواهي ورکول د «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدُ الرَّسُولُ اللَّهُ» يعني نشته دی لائق د عبادت مکر يو الله تعالى دي، او یقينا چي محمد صلی الله علیه وسلم د الله تعالى رسول دي.
- ۲- مونځ اداکول.
- ۳- زکات ورکول.
- ۴- روژه نیول.
- ۵- حج د بیت الله کول، چي د چا په وس کې وي.

سوال ۸: د «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» خه معنی ده؟ او په کوم دليل سره؟

جواب: د «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» معنی ده: نشته دی لائق د عبادت په حقه، مکر يو الله تعالى دي.

او په دې معنی دليل د الله تعالى دا قول دي: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ أَعْلَىٰ﴾

الْكَبِيرُ [الحج: ٦٢]. ترجمه: (دا دليل دی په دې خبره چي الله تعالى حق دی، او هغه خه چي دوى يې رابلي بغیر د الله تعالى نه هغه قول باطل دي، او يقينا همدا الله تعالى خاوند د اوچت والي او د لوی والي دی).

سوال: د «لا إله إلا الله» خو ارکان دي؟ او په کوم دليل سره؟

جواب: ارکان د «لا إله إلا الله» دوه دي.

اول: نفي، يعني نشتوالي په قول د «لا إله» کې.

دويم: اثبات، يعني شته والي په قول د «إلا الله» کې.

او دا په دليل ددي قول د الله تعالى سره: ﴿فَمَنْ يَكُفِرُ بِالظَّلْعُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدِ أَسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ [البقرة: ٢٥٦].

ترجمه: (نو هغه خوک چي انکار يې وکړو د بندګي د غیر الله نه، او يقين يې وکړو په الله تعالى، نو يقين راتینګه کړه ده هغه کړي مضبوطه).

نو دا قول د الله تعالى: ﴿فَمَنْ يَكُفِرُ بِالظَّلْعُوتِ﴾ دليل د نفي دی، او ورپسي بیا دا قول د الله تعالى: ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ دليل د اثبات دی.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل =

سوال ۱۰: د «لا إله إلا الله» خو شرطونه دي؟

جواب: د «لا إله إلا الله» اته شرطونه دي:

- ۱- علم.
- ۲- يقين.
- ۳- اخلاص.
- ۴- صدق.
- ۵- محبت.
- ۶- انقياد (غاره کېښودل).
- ۷- قبول. (قبلول).
- ۸- بغير د الله تعالى نه د نورو معبداتو (رابلونکو) نه انکار کول.

سوال ۱۱: د شهادت کلمه دخه شي تقاضا (غوبنتنه) کوي؟

جواب: د شهادت کلمه د دوه شيانو غوبنتنه (تقاضا) کوي:

- ۱- يوازي په يو الله ايمان لرل او په اخلاص سره د هغه عبادت کول. (دا غوبنتنه (تقاضا) د اثبات ده).
- ۲- د الله تعالى نه بغير په هر معبد کفر کول، يعني د هر معبد نه انکار کول، او د شرك او مشرک نه بیزاره کيدل، او د نواقضو د دين نه خان ساتل، يعني هغه خبری یا کارونه چي دهги په کولو سره مسلمان د اسلام نه خارجيри. (دا غوبنتنه (تقاضا) د نفي ده).

سوال ۱۲: د «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» د گواهي خه معنى ده؟

جواب: د «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» د گواهي معنى داده: چي په بشکاره او په پهه ددي خبرې اقرار کول چي محمد -صلی الله عليه وسلم- د الله تعالى بنده او ټولو خلکو ته د الله تعالى استازى (رسول) دی، او په رسولانو کي اخرنى رسول دی.

سوال ۱۳: د «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» د گواهي خه تقاضا (غوبښته) ده؟

جواب: د «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ» د گواهي غوبښته (تقاضا) دا ده چي د هغه د امرونونو تابعداري، او د خبرو او ویناونو تصديق وشي. او هغه چي د کومو شيانو نه منع فرمایلي ده د هغې نه خان منع کړي شي، او د الله تعالى عبادت هم د هغه په طريقه وکړي شي.

باب دی په بيان دارکانو د ايمان او دههي په فائدو کي

سوال ۱۴: د ايمان خو اركان دي؟

جواب: د ايمان شپر اركان دي:

- ۱- په الله تعالى ايمان لرل.
- ۲- په ملائکو ايمان لرل.
- ۳- په كتابونو ايمان لرل.
- ۴- په رسولانو ايمان لرل.
- ۵- په اختر ايمان لرل.
- ۶- د الله تعالى د طرف نه د خير او شر په تقدير ايمان لرل.

سوال ۱۵: په الله تعالى باندي د ايمان لرلو خه معنى ده؟

جواب: په الله تعالى باندي د ايمان لرلو معنى دا ده چې: د الله تعالى د موجودوالي پوخ تصدق كول، او د الله تعالى د ربوبيت، الوهيت، او دهجه د نومونو او صفتونو اقرار كول.

سوال ۱۶: په الله تعالى د ايمان لرلو خه فائده ده؟

جواب: په الله تعالى د ايمان لرلو چېري فائدي دی چې بعضي د هغې نه دادي:

اول: د الله تعالى توحيد په خاي کول چې عبادت دي يوازي هم دده لپاره وي، او ده سره دي شريک نه وي.

دويم: د هغه پوره محبت او لوی والی او د هغه نه ويره حاصليل، لکه خرنگه چي د هغه دنبايسته نومونو او وچتو صفتونو غوبښته (تقاضا) ده.

دریم: دهغه د عبادت غوبښته په ئای کول، چي د امرنو (اوامر) مثل (اطاعت) یې وشي او د منعه شوو (نواهیو) نه یې پرهیز وشي.

سوال ۱۷: په ملائکو د ایمان لرلو خه معنی ده؟

جواب: په ملائکو د ایمان لرلو معنی داده چې: د ملائکو د موجودوالی پوخ (کلک) تصدیق کول، او دا چي دوى د الله تعالى عزتمند مخلوق دی، او د الله تعالى د امر نافرمانی نه کوي، او هغه کار کوي د کوم چي ورته امر شوي وي. نو مونږ ایمان لرو په هغه ملائکو د کومو نومونه چي الله تعالى ذکر کړي دي لکه: جبرائيل، میکائیل او اسرافیل، او هم په هغه ملایکو چي د کومو نومونه یې نه دي ذکر کړي.

سوال ۱۸: په ملائکو باندي د ایمان لرلو خه فائده ده؟

جواب: په ملائکو باندي د ایمان لرلو ډېري فائدې دی چي بعضی د هغې نه دادي:

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

اول: د الله تعالى په لوی والی، او طاقت، او قدرت
باندي پوهه راتلل.

او يقينا چي د مخلوق لوی والی د خالق په لوی والي باندي
دلالت کوي.

دويم: د بنده د حفاظت لپاره د ملائکو مقررول د الله
تعالي په مهرباني باندي د شکر کولو او هغه سره د محبت
ذریعه گرئي.

دریم: د بنو کارونو سره مینه او د بدوم کارونو نه ویره
پیداکيدل، هکه چي الله تعالى هم د دغه ملائکو نه خه
ملائک د انسانانو د بنو او بدوم اعمالو په ليکلو مقرر کري دي.

سوال ۱۹: په كتابونو باندي د ايمان لرلو خه معنى ده؟

جواب: په كتابونو باندي د ايمان لرلو معنى داده چې: کوم
كتابونه الله تعالى په خپلو رسولانو باندي نازل کړي دي د
هغې پوخ تصدیق کول چي دا د الله تعالى کلام دی، حق
دي، او رنما ده.

نو موږ ايمان لرو په هغه كتابونو د کومو نومونه چي الله
تعالي ذکر کړي دي لکه: قرآن، تورات، انجيل، او زبور،
او هم په هغه كتابونو چي نومونه یې نه دي ذکر کړي.

سوال ۲۰: په كتابونو باندي د ايمان لرلو خه فائده ده؟

جواب: په كتابونو باندي د ايمان لرلو چېري فائدي دی چې بعضی ېپه د هغې نه دا دي:

اول: په دی خبره پوهيدل چې الله تعالى د خپلو بندگانو حفاظت او ساتنه کوي، او همدغه رنګې چې الله تعالى د هر قوم د هدایت لپاره كتاب نازل کړي دی.

دویم: په دی خبره پوهيدل چې الله تعالى د حکمت والا ذات دی په هغه شه کې چې ده مقرر کړي دی، چې د هر یو قوم لپاره ېپه ده ګوی د حالاتو مناسب دین مقرر کړي دی. لکه خرنګه چې الله تعالى فرمایلی دي: ﴿لَكُلٌ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ﴾ [المائدۃ: ۴۸]. ترجمه: (د هر چا لپاره مقرر کړي دی موږ (دا قرآن) شريعت او لویه لاره).

دریم: شکر ويستل د الله تعالى په نعمتونو چې ده ته بنکاره دی.

خلورم: د الله تعالى عبادت کول په پوره پوهې سره چې د هغه په نازل شوي كتاب کې وي، او ده ګه د رسول په طریقه وي.

سوال ۲۱: په رسولانو باندي د ايمان راولو خه معنى ده؟

جواب: په رسولانو باندي د ايمان راولو معنى دا ده چې:
په يقيني طور سره د ټولو رسولانو، او د هغوي د خبرو
تصديق کول، نو مونږ په هغه رسولانو باندي ايمان لرو
د کومو چې الله تعالى نومونه ذکر کړي دي، لکه نوح،
ابراهيم، موسى، عيسى او محمد عليهم السلام او هم په هغه
رسولانو باندي چې نومونه یې نه دي ذکر شوي.

سوال ۲۲: په رسولانو باندي د ايمان لرلو خه فائدي دي؟

جواب: په رسولانو باندي د ايمان لرلو ډېرى فائدي دي چې
بعضي یې دهغې نه دادي:

اول: په دي خبره پوهيدل چې الله تعالى په خپلو بندګانو
مهربان او د هغوي ساتونکي دي؛ نو ځکه یې د هغوي سمي
لاري او صحيح دين ته د هدایت کولو لپاره رسولان رايلولي دي.

دویم: په بنه طريقه (توګه) د کتاب او سنت مطابق د الله
تعالي عبادت کول.

دریم: د رسولانو عليهم السلام سره محبت او د هغوي
احترام او د هغوي د شان مطابق د هغوي صفت کول.

څلورم: په دي لويو نعمتونو د الله تعالي شکر ادا کول.

سوال ۲۳: په آخرت د ايمان لرلو خه معنى ده؟

جواب: په آخرت د ايمان لرلو معنى داده چې: تصدقه کول د هغه ورځي چې الله تعالى به ټول خلک د حساب او جزاء لپاره په یقيني طور سره راپورته کړي.

سوال ۲۴: د آخرت په ورڅ د ايمان لرلو خه فائدي دي؟

جواب: د آخرت په ورڅ د ايمان لرلو فائدي په ډېري دي چې بعضي یې د هغې نه دادي:
اول: د آخرت د ورځي د اجر په اميد د نيكو کارونو او طاعتونو سره مينه پيداکيدل.

دويم: د آخرت د ورځي د عذاب نه د ويريدو په وجه د نافرمانۍ کولو نه خان ساتل او په هغې نه راضي کيدل.

دريم: د دنيا د فاني نعمتونو نه محروم کيدلو باندي د آخرت د نه ختميدونکو نعمتونو په اميد د مؤمن لپاره تسلی.

سوال ۲۵: د خير او شر په تقدير باندي د ايمان لرلو خه معنى ده؟

جواب: د خير او شر په تقدير باندي د ايمان لرلو معنى دا ده چې: په یقيني طور باندي ددي خبرې تصدقه چې هر خير او شر د الله تعالى په فيصله او تقدير سره کيوي، او دغه الله

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل =

د هر کار کونکی دی د کوم کار اراده چي و کړي، او کوم کار چي و غواړي هم هغه کېږي، او کوم کار چي ونه غواړي هغه نه کېږي.

سوال ۲۶: د خير او شر په تقدیر باندي د ايمان لرلو خه فائدي دي؟

جواب: په تقدیر باندي د ايمان لرلو ډېري فائدي دي چي بعضی د هغې نه دادی:

اول: په الله تعالى باندي توکل، او د ټولو اسبابو د استعمالولو په وخت کي په هغه اعتماد کول، حکم چي هغه مسببُ الأسباب دی، او هر شی د هغه په تقدیر سره کېږي.

دویم: په بنده چي د الله تعالى د تقدیر په وجه کوم کارونه کېږي په هغې مطمئن او راضي کیدل، او د خوبن شي نه په محروم کيدلو او د بد شي په واقع کيدلو نه خفه کیدل.

دریم: ثابت قدمي او د زړه اطمئنان او په پوخ (کلک) یقین سره د تکلیفونو سره مخامنځ کیدل، او د الله تعالى له طرف نه په هر قسمه راتلونکو مشکلاتو کي راضي پاتي کیدل.

څلورم: د خپل مقصد په پوره کيدلو په خپل خان نه

غَرَهْ كيدل، حَكَهْ چي د دغهْ شي حاصليلد د الله تعاليٰ په
تقدير او توفيق او فضل سرهْ كيري.

باب دی په بيان د احسان او د هغې په فائندوکي

سوال ۲۷: د احسان خه معنی ده؟

جواب: د احسان معنی داده چې: د الله تعالیٰ عبادت په داسې طريقه کول گويا چې ته الله تعالیٰ ويني، او که ته هغه نه ويني نو الله تعالیٰ خو تا ويني.

سوال ۲۸: د احسان خو مرتبې دي؟

جواب: د احسان دوه مرتبې دي:

اوله مرتبه: د زړه حضور او مشاهده، هغه داسې چې بنده په داسې طريقه د خپل رب عبادت وکړي گويا چې دی الله تعالیٰ ويني، نو دا په دې دواړو مرتبو کې اعلیٰ مرتبه ده.

دویمه مرتبه: هغه مرتبه د مراقبې ده، هغه په داسې طريقه چې بنده په دې پوهه شي چې دی هر عمل په هر خای کې کوي نو الله تعالیٰ يې ويني.

سوال ۲۹: د احسان خه فائدي دي؟

جواب: د احسان ډېري فائدې دي چې بعضی يې د هغې نه دادي:

- ۱- په پته، پسکاره، او په هر حال کي د الله تعالى نه ويره کول.
 - ۲- په اخلاص سره د الله تعالى عبادت کول او د هغې په بنه والي او پوره والي کي کوشش کول.
 - ۳- د نيكو بنده ګانو سره د الله تعالى خاص کومک.
 - ۴- جنت ته تلل او د الله تعالى ليدل.
-

باب دی په بيان د توحيد او د هغې په فضائلو کې

سوال ۳۰: د توحيد خو قسمونه دي؟

جواب: د توحيد دري قسمونه دي:

۱- توحيد د ربوبيت.

۲- توحيد د الوهيت.

۳- توحيد د اسماء او صفاتو.

سوال ۳۱: د توحيد ربوبيت خه معنى ده؟

جواب: د توحيد ربوبيت معنى دا ده چې: الله سبحانه وتعالى په ټولو کارونو کي لکه پیدا کول، رزق، بادشاهي، تدبیر، ژوند، مرگ وغیره کي يو ګنډل.

سوال ۳۲: آيا په اسلام کي د داخيلدو لپاره صرف د توحيد ربوبيت اقرار کول پوره دي؟

جواب: نه، په اسلام کي د داخيلدو لپاره د توحيد ربوبيت اقرار کول پوره نه دي، ځکه چې دنبي کريم صلي الله عليه وسلم په زمانه کي مشرکانو هم د الله تعالى په ربوبيت اقرار کولو، خو هغوي ته دغې اقرار هیڅ فائده ونه کړه، او په دي خبره دليل د الله تعالى دا قول دي: ﴿وَلِئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقُهُمْ﴾

لَيَقُولُنَّ اللَّهُ ۚ فَإِنِّي يُؤْفَكُونَ [الزخرف: ۸۷]. ترجمه: (که ته تپوس و کړي له دوى نه (ای پیغمبره) چې چا پیدا کړي دي دوى، نو دوى به خامخا و واپې چې الله (پیدا کړيدي)، نو کوم طرف ته واړولي شو دوى?).

سوال ۳۳: د توحید الوهیت خه معنی ده؟

جواب: د توحید الوهیت معنی: د بندګانو کارونه یواخی الله تعالى ته ګرځول.

او یا دا چې: یواخی د یو الله تعالى عبادت کول، او همدا معنی د لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ده.

سوال ۳۴: د توحید الوهیت خه اهمیت دی؟

جواب: د توحید الوهیت بعضی اهمیتونه دادی:

- ۱- د انسانانو او پیریانو پیدائش د توحید لپاره شوي دي.
- ۲- د انبیاء او رسولانو د دعوت مقصد هم دا توحید وو.
- ۳- توحید د الله تعالى حق دي په بنده ګانو باندې.
- ۴- توحید د اعمالو د صحیح والي لپاره بنیاد دي.

سوال ۳۵: توحید د اسماء او صفاتو خه معنی ده؟

جواب: الله تعالى په خپلو نومونو او صفتونو کې یو ګنډل، په

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

هغه طريقه کومه چي په كتاب د الله او د هغه د رسول په سنتو کي راغلي ده، او دا په داسي طريقه کوم چي هغه خپل خان لپاره ثابت کړي دي هغه ثابتول، او د کومونه چي یې نفي کړيده هغه نفي کول بغیر د تحریف او تعطیل او بغیر د تمثیل او تکیيف نه، (يعني: دا نومونه او صفتونه د الله تعالى منل په خپل حال باندي، بغیر د بدلو لو د لفظ او د معنی نه او یا د معنی نه ثابتول او یا مشابهت او تمثیل ورکول د مخلوق سره، او یا د هغه کیفیت (حالت) کي خبرې کول). دیته توحید د اسماء او صفاتو وايې.

سوال ۳۶: په توحید د اسماء او صفاتو کي د اهل سنت والجماعت خه طريقه ده؟

جواب: په توحید د اسماء او صفاتو کي د اهل سنت والجماعت طريقه داده چې: الله تعالى د خپل خان لپاره کوم صفات ثابت کړي دي هغه بغیر د مشابهت نه ثابتول، او کوم شيان چي یې د خان نه نفي کړي دي د هغې نفي کول، او د هغې نه پاکه ګڼل بغیر د تعطیل نه. او په دې باندي د ليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ الْأَكْبَرُ﴾ [الشورى: ۱۱]. ترجمه: (نشته په شان د الله تعالى باندي

هیخ شی، او دغه الله تعالى اوریدونکی او لیدونکی دی). **﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾** (نشته په شان د ده هیخ شی) په دې قول کي رد دی په هغو کسانو چي مشابهت ورکوي د الله تعالى صفاتو او نومونو ته. **﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾** (او دغه الله اوریدونکی او لیدونکی دی) او په دې قول کي رد دی په هغو کسانو چي د الله تعالى صفات يا نومونه نفي کوي.

سوال ۳۷: د توحید اسماء او صفاتو خه اهمیت دی؟

جواب: د توحید اسماء او صفاتو بعضی اهمیتونه دادی:

- ۱- په الله تعالى باندې د ايمان زياتوالی.
- ۲- د الله تعالى په نومونو او صفتونو باندې پوهه حاصلیدل، او په همدي طريقه د الله تعالى پيژندنه کيري.
- ۳- د زړه اعمال او کردار مضبوطیدل، لکه چي د الله تعالى سره مينه، او دهغه نه ویره، او اميد.
- ۴- د الله تعالى په نومونو او صفتونو کي د تشبيه، تعطيل او تمثيل نه بچ (لري) پاتي کيدل، کوم چي د جهميه، معترله، او اشاعره وو مسلک دی.

سوال ۳۸: د توحید خه فضائل دي؟

جواب: د توحید فضائل خو ډېر دي، چي بعضی د هغې نه دادي:

- ۱- د ګناهونو او خطائکانو معاف کيدل.
 - ۲- په دنيا او آخرت کي پوره امن او حفاظت.
 - ۳- په دنيا کي بنائيه ژوند او په آخرت کي ډېر اجر او ثواب.
 - ۴- جنت ته داخليدل.
 - ۵- د اور نه خلاصون (ړغورنه).
-

باب دی په بيان د مرتدوالۍ کې

سوال ۳۹: مرتدوالۍ خه ته ويل کيږي؟

جواب: د اسلام نه وروسته کفر کولو ته مرتدوالۍ ويل کيږي. او په دي خبره دليل د الله تعالى دا قول دي: ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنِ الدِّينِ فَإِيمَثْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَيْطَثُ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [البقرة: ۲۱۷]. ترجمه: (او هغه خوک چي مرتد شو (واوختلو) په تاسو کي د خپل دين نه، او د کفر په حال کي مړشو، نو د دغه خلکو عملونه برباد شول په دنيا او آخرت کې، او دغه خلک جهنميان (دوزخيان) دي، او دوي به په دغه اور کي هميشه وي).

سوال ۴: د مرتدوالۍ خو قسمونه دي؟

جواب: د مرتدوالۍ پنځه قسمونه دي.

- ۱- په قول (وينا) سره مرتد کيدل.
- ۲- په فعل (کردار) سره مرتد کيدل.
- ۳- په عقиде سره مرتد کيدل.
- ۴- په شک سره مرتد کيدل.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

۵- په پريښودلو ديو عمل سره مرتد کيدل.

سوال ۱: په قول (وينا) سره د مرتد کيدلو خه مثالونه دي؟

جواب: په قول (وينا) سره د مرتد کيدلو بعضی مثالونه دا دي:

- ۱- الله تعالى او يا د هغه رسول -صلی الله علیه وسلم- ته کنخلي کول.
- ۲- د علم غيب دعوي کول.
- ۳- د نبوت دعوي کول.
- ۴- د الله تعالى نه بغیر دبل چانه مدد غونبتل، چي د هغه نه سیوا په هغې باندې بل خوک قادر نه وي.

سوال ۲: د فعل (کردار) سره د مرتد والي خه مثالونه دي؟

جواب: په فعل (کردار) سره د مرتد والي بعضی مثالونه دا دي.

- ۱- بت، ګتني، او يا قبر ته سجده کول.
- ۲- د دغه بره ذکر شوي شيابو په نوم ذبحه(حلاله) کول.
- ۳- په نجس ځاي کي د قرآن کريم غورخول.
- ۴- سحر او جادو کول، يا یې زده کول او يا یې بل چاته بنودل.

سوال ۳: په عقیده کي د مرتد والي خه مثالونه دي؟

جواب: په عقیده کي د مرتد والي بعضی مثالونه دادي:

- ١- الله تعالى سره د شريک عقیده لول.
- ٢- د مرگ نه پس په ژوندون، او د جنت او دوزخ نه انکار کول.
- ٣- هغه شيان چي الله تعالى حرام کړي دي هغه حلال ګنل، لکه زنا، شراب، او د الله تعالى د كتاب نه بغیر په بل خه باندي فيصله کول.
- ٤- انکار کول د دين د ارکانو او فرائضو نه، لکه موئخ، روژه، زکات، او حج.

سوال ٤: په شک سره د مرتد والي کوم مثالونه دي؟

جواب: په شک سره د مرتد والي بعضی مثالونه دادي:

- ١- د مرگ نه پس په ژوندون، او په جنت او جهنم کي شک کول.
- ٢- په دين اسلام کي شک کول، او همدغه رنګي په دي کي شک کول چي اسلام د اوسي زمانې لپاره مناسب دين دي.
- ٣- دنبي کريم صلي الله عليه وسلم په پيغمبرۍ او

ریبنتونوالې کي شک کول.

۴- په دي کي شک کول جي قرآن کريم د الله تعالي کلام
دي.

سوال ۴: په پريښو دلو سره د مرتد والي خه مثالونه دي؟

جواب: قصدا د مونځ په پريښو دلو سره بنده کافر کېږي؛
د نبي کريم صلی الله علیه وسلم ددې قول د وجي نه «إِنَّ
بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ»^(۱). ترجمه:
(بیشکه په مینځ د سړي او په مینځ د شرک او کفر کي د
مانئه پريښو دل دي).

(۱) رواه: مسلم (۸۲).

باب دی په بيان د شرك کې

سوال ۶: د شرك خو قسمونه دي؟

جواب: د شرك دوه قسمونه دي:

- ۱- شرك اکبر. (لوی شرك).
- ۲- شرك اصغر. (ورکوتۍ شرك).

سوال ۷: شرك اکبر خه ته وايبي؟

جواب: د الله تعالى نه بغیر د بل چا عبادت کولو ته شرك اکبر ويل کيږي.

سوال ۸: د شرك اکبر مثالونه ذکر کړه؟

جواب: د شرك اکبر بعضی مثالونه:

د الله تعالى نه بغیر دبل چانه خه غوختل، يا بغیر د الله تعالى نه لکه قبرونو، پيريانو، او شيطاناًو لپاره ذبحه (حلاله) يا نذر (منخته) کولو سره تقرب (نژديکت) حاصلول، يا د الله تعالى نه بغیر دبل چانه داسې اميد ساتل چي هغه شى د الله تعالى نه بغیر د بل چا په قدرت او اختيار کي نه وي، لکه د حاجتونو پوره کول، د مصیبتونو لري کول.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

سوال ٤٩: د شرك اکبر خه اثرات او نقصانات دي؟

جواب: شرك اکبر لویه گناه ده، او نقصانات یې ډپر دي

چي بعضي یې دادي:

- ۱- شرك اکبر بنده د اسلام نه وباسي.
- ۲- شرك اکبر ټول عملونه برباده وي.
- ۳- شرك اکبر د جنت د داخليدو مانع ګرخي، او
مشرك چي کله د شرك په حالت کي مړ شي نو هميشه به
جهنم کي وي.

سوال ٥٠: په شرك اکبر کي د واقع کيدو خه اسباب دي؟

جواب: په شرك اکبر کي د واقع کيدو ډپر اسباب دي،

چي بعضي یې دادي:

- ۱- د نیکانو خلکو په مینه کي د حد نه زیاتی (غلو)
کول.
- ۲- د توحید او د «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» په معنی بي علمي.
- ۳- د خواهشاتو تابداري کول.
- ۴- ډوند تقليد کول.

سوال ۵۱: شرك اصغر خه ته وايي؟

جواب: شرك اصغر: هر هجه شي چي شريعت منع کړي وي، او هجه شرك اکبر ته سبب او په هغې کي د واقع کيدلو وسیله جو پېښې، او په شرعی نصوصو (قرآن او حدیث) کي هغې ته شرك ويلی شوي وي.

سوال ۵۲: د شرك اصغر قسمونه ذکر کړه.

جواب: شرك اصغر په دوه قسمه دي:

اول قسم: بنکاره شرك، او دا بیا په دوه قسمه دي.

۱- شرك په قول (وینا) کې: لکه د الله تعالى نه بغیر په بل شي قسم خورل، او يا داسې ويل: لکه يو سړۍ ووايې: که الله وغواړي او ته وغواړي.

۲- شرك په افعالو (کارونو) کې: لکه د مصیبت لري کولو او يا د هغې د مخنوی لپاره د ګتمى او يا د تارونو اچول، او شركي الفاظو والا تعویذونه کول، لکه د بد نظر نه د خان د ساتلو په خاطر.

دويم قسم: پېت شرك، چي هجه په عبادت کي ريا (خلکو ته خان بنودل) وي.

**سوال ۵۳: د شرك اصغر او شرك اكبر په مينځ کي خه فرق
دي؟**

جواب: د شرك اصغر او شرك اكبر په مينځ کي لاندېنې فرقونه دي.

۱- شرك اكبر انسان د اسلام نه وباشي، او شرك اصغر انسان د اسلام نه نه وباشي بلکي په توحيد کي يې کموالي راولي.

۲- شرك اكبر د انسان ټول عملونه بربادوي، او شرك اصغر د انسان ټول عملونه نه بربادوي، بلکي ريا صرف هغه عمل بربادوي په کوم عمل کي چي ريا وشي.

۳- شرك اكبر خپل خاوند جهنم ته هميشه لپاره داخلوي، او شرك اصغر خپل خاوند په جهنم کي هميشه لپاره نه پاتي کوي که چيري ورداخلي شي.

باب دی په بيان د نفاق کي

سوال ۵۴: د نفاق خو قسمونه دي؟

جواب: د نفاق دوه قسمونه دي:

- ۱- اعتقادي نفاق، چي هغېي ته لوئ نفاق (نفاق اکبر) ويلى شي.
- ۲- عملی نفاق، چي هغېي ته وړوکي نفاق (نفاق اصغر) ويلى شي.

سوال ۵۵: اعتقادي نفاق خه ته وايي؟

جواب: اعتقادي نفاق: په بنکاره باندي ځان مسلمان بشودل او په پته کي کفر کول.

سوال ۵۶: د اعتقادي نفاق خو قسمونه دي؟

جواب: د اعتقادي نفاق شپږ قسمونه دي:

- ۱- رسول الله صلی الله علیه وسلم د روغجن ګنډل.
- ۲- د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ځیني خبرو دروغ ګټل.
- ۳- رسول الله صلی الله علیه وسلم سره بغض (بدبیني) کول.
- ۴- د رسول الله صلی الله علیه وسلم د ځینو خبرو یا سنتو سره بغض (بدبیني) کول.
- ۵- د رسول الله صلی الله علیه وسلم د دین په کمزور

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

کيدلو باندي خوشحاله کيدل.

- ٦- د رسول الله صلی الله عليه وسلم د دین په کامیابی او د هغه په مدد کولو باندې خفه کيدل.

سوال ٥٧: عملی نفاق خه ته وايي؟

جواب: عملی نفاق د منافقينو د عملونو نه چيني عملونه کول، لکه دروغ، خيانت، د جمعي په مونځ کي سستي کول، او دا پداسي حال کي جې په زړه کي یې ايمان وي.

سوال ٥٨: د اعتقادی نفاق او عملی نفاق په مینځ کي خه فرق دي؟

جواب: د اعتقادی نفاق او عملی نفاق په مینځ کي لاندېني فرقونه دي:

- ١- اعتقادی نفاق انسان د اسلام نه ویاسي، او عملی نفاق انسان د اسلام نه نه ویاسي.

- ٢- اعتقادی نفاق په عقیده کي د باطن او ظاهر اختلاف ته وايي، (چې په بنکاره یو عقیده لري، او په پته بله عقیده لري).

- ٣- اعتقادی نفاق: د مؤمن نه نه صادرېږي، او عملی نفاق کله کله د مؤمن نه هم صادرېږي.

باب دی په بيان د مشروع عبادت، او منوع بدعتونو کې

سوال ۵۹: مونږ الله تعالى خه لپاره پیدا کړي یو او په دې خه دليل دی؟

جواب: مونږ الله تعالى یواخې د خپل عبادت لپاره پیدا کړي یو چې شريک نلري. او په دې خبره دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶].

ترجمه: (ما نه دی پیدا کړي انسانان او پېړيان مګر د خپل عبادت لپاره).

سوال ۶۰: د عبادت خه معنى ده؟

جواب: عبادت: یو جامع او شامل نوم دی د هر هغه عمل لپاره چې الله تعالى یې خوبنوی، او هغه پرې راضي کېږي، که هغه قول وي او که عمل، که بنکاره وي او که پټ.

سوال ۶۱: د عمل د قبليدو لپاره کوم شرطونه دي؟

جواب: عبادت په دوو شرطونو سره قبليروي:

۱- د الله تعالى لپاره اخلاص لرل.

۲- د رسول الله صلی الله عليه وسلم تابعداري کول.

سوال ٦٢: د الله تعالى لپاره د اخلاص خه معنى ده؟

جواب: د اخلاص معنى: خپل عبادت پاک ساتل د ټولو شبها تو دشرك او ريا نه.

سوال ٦٣: د الله تعالى لپاره د اخلاص په واجب والي باندي خه دليل ده؟

جواب: د اخلاص په واجب والي باندي دليل د الله تعالى دا قول ده: ﴿وَمَا أُمِرْوًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الْأَدْلِينَ﴾ [البينة: ٥]. ترجمه: (او دوي ته حکم نه دی شوی مگر لپاره ددي چي په چير اخلاص سره د الله تعالى عبادت وکړي، او دين يوازي د الله تعالى لپاره وګرځوي).

سوال ٦٤: د رسول الله صلی الله عليه وسلم د تابعداري خه معنى ده؟

جواب: د رسول الله صلی الله عليه وسلم تابعداري ديته وايې: چي د الله تعالى په عبادت کي د هغه تابعداري وشي، په داسې شان سره چي دهغه عبادت د سنتو مطابق وي او د بدعتونو نه خالي وي.

سوال ٦٥: د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تابعداری په واجب والي خه دليل دي؟

جواب: د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تابعداری په واجب والي دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿قُلْ إِنَّ كُنُثَمُ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَتْبِعُونِي يُحِبِّكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ [آل عمران: ٣١]. ترجمه: (ای محمده! دوی ته) که چېري تاسو محبت کوي د الله تعالى سره نو تابعداري و کړئ زما، چې محبت به و کړي الله تعالى تاسو سره، او ببننه به و کړي تاسو ته ستاسو د ګناهونو، او الله تعالى ببنونکي او مهربانه (رحم والا) دي.

سوال ٦٦: په دين کي د بدعت خه معنى ده؟

جواب: په غير جائز طريقه باندي عبادت کولو ته بدعت وايي. او یا: هر هغه عبادت چې خلکو له خان نه جوړ کړي وي، او د هغې لپاره نه په قرآن او سنت کې، او نه د خلفاء راشدینو په عمل کي خه اصل او دليل وي.

سوال ٦٧: په دين کي د بدعت خه حکم دي؟

جواب: هر بدعت په دين کي حرام دي او ګمراهي ده.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

او په دې باندي دليل دا قول دنبي عليه السلام دی: «مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ»^(١) ترجمه: (چا چي څمونږ په دين کي نوي کار پیدا کړو کوم چي ددي دين نه نه وي، نو هغه نه قبلیدونکي غير مقبول عمل دی). او دنبي عليه السلام يو بل قول دی فرمائي: «وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالٌ»^(٢). ترجمه: (هر بدعت (نوي کار) ګمراهي ده).

سوال ٦٨: په دين کي د بدعت خو قىسمونه دي؟

جواب: په دين کي د بدعت دوه قىسمونه دي:

اول قسم: قولی اعتقادی بدعت لکه د جهمیه وو، معترزله وو، خوارجو، او روافضو او ټولو ګمراه فرقو اقوال او عقیدي.

دویم قسم: په عبادت کي بدعت، لکه د الله تعالى عبادت کول بغیر د مشروع طریقی نه، او ددي پیا قىسمونه دي:

اول قسم: هغه چي اصل د عبادت یې ټول بدعت وي، لکه د قبرونو نه طواfonه کول او د پیدائش ورخ لمانځل.

دویم قسم: هغه چي په يو مشروع عبادت کي یې يو

(١) رواه: البخاري (٢٦٩٧)، ومسلم: (١٧١٨).

(٢) رواه: مسلم (٨٦٧).

صفت بدعت وي، لکه اجتماعي طريقه باندي ذكر کول.
 دريم قسم: د مشروع عبادت لپاره وخت خاص کول
 چي شريعت ورله وخت نه وي خاص کړي، لکه د شعبان
 پنځلسه د روژي لپاره اویا یې شپه د قيام لپاره خاص کول.

سوال ٦٩: په دين کي د بدعت مثالونه ذکر کړه.

جواب: په دين کي د بدعت مثالونه زيات دي، خو یو خو
 مشهور یې دا دي:

- ۱- دنبي صلی الله عليه وسلم د پیدائش په ورخ محفلونه جوړول.
- ۲- د معراج په شپه محفلونه جوړول.
- ۳- په قبرونو ګنبد او ابادي او جوماتونه جوړول.

سوال ٧٠: په بدعت کي د واقع کيدو کوم اسباب دي؟

جواب: په بدعت کي د واقع کيدو ډېر اسباب دي چي
 بعضي یې د هغې نه دا دي:

- ۱- د دين په احکامو ناپوهی.
- ۲- د خواهشاتو تابداري کول.
- ۳- ړوند تقليد کول.
- ۴- د کفارو سره مشابهت کول.

باب دی په بيان د اودس او غسل کي

سوال ۷۱: د اودس خه معنى ده؟

جواب: اودس د مخصوصو اندامونو وينخل او مسح کولو ته وايي.

سوال ۷۲: د اودس لپاره خو شرطونه دي؟

جواب: د اودس لپاره لس شرطونه دي:

- ١- اسلام.
- ٢- عقل.
- ٣- خيركتوب (د ماشوم اووه کلنی ته رسيدل).
- ٤- نيت.
- ٥- د اودس نيت به يې د اول نه تراخره پوري باقي وي.

٦- د اودس د ماتيدو اسباب لري کول.

٧- د اودس نه مخکي د ورکوتني اودس ماتي يا لوي اودس ماتي نه پس استنجاج او صفائي کول په اوبيو يا په کانهو لوطو وغيره سره.

٨- اوبه به پاکي او روا وي.

٩- هغه شي د بدن نه لري کول، کوم چي بدن ته د اوبيو په رسيدلو کي مانع گرخي.

۱۰- دائمي معذور(چي بي او دسي يې دائمي وي) ده گې
د اودس لپاره دمونځ دوخت داخليدل.

سوال ۷۳: د اودس خو فرضونه دي؟

جواب: د اودس شپږ فرضونه دي:

- ۱- د مخ وينڅل، سره د خولي او پوزي.
- ۲- د دواړو لاسونو وينڅل سره د خنګلوا.
- ۳- د ټول سر مسح کول سره د غورونو.
- ۴- دواړه پښي سره د ګيټو (بننګرو) وينڅل.
- ۵- ترتیب.
- ۶- د اندامونو پرله پسي وينڅل.

سوال ۷۴: د اودس ماتونکي شيان خو دي؟

جواب: د اودس ماتونکي شيان خلور دي:

- ۱- یو د دواړو لارو نه د یو شي خارجیدل، لکه واړه بولي، لوی بولي، مذۍ، او هوا (باد وتل).
- ۲- د عقل ختميدل په ليونتوب سره يا په بي هوشي سره يا په خوب سره.
- ۳- د اوښن غوبنه خورل.
- ۴- خپل عورت (غليظه) ته لاس وروپل بيله پردينه.

سوال ٧٥: د اودس ماتيدو نه پس بيا د اودس په واجب والي باندي خه دليل دی؟

جواب: د اودس په واجب والي باندي دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الْصَّلَاةِ فَاعْسُلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَبْدِيلُوكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ [المائدة: ٢٦]. ترجمه: (ای هغه خلکو چي ايمان مو راوړي دی، کله چي اراده وکړئ د مانځه نو ووينځي خپل مخونه، او خپل لاسونه تر خنګلکو پوري، او مسح کړئ خپل سرونه، او وينځي خپلي پښي تر ګتيو(ښنګرو) پوري).

سوال ٧٦: غسل خه ته وايي؟

جواب: په خاصه طريقه باندي د ټول بدن وينڅلوا ته غسل وايي.

سوال ٧٧: غسل په کومو شيانو واجبيري؟

جواب: غسل په دري شيانو واجبيري:

- ۱- په خوند او ټوب سره د مني وتل.
- ۲- جماع کول، اڳر که انزال ونه شي.
- ۳- د حيض او نفاس نه پاکيدل.

سوال ٧٨: د جنابت نه پس د غسل په واجب کيدو خه دليل دی؟

جواب: د غسل په واجب کيدلو باندي دليل د الله تعالى د قول دی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَأَطْهَرُوهُ﴾ (المائدة: ٦). ترجمه: (او که تاسي د جنابت په حال کي يئ) نو خانونه بنه پاک کړئ).

سوال ٧٩: اودس او غسل خه خوبيانی لري؟

جواب: اودس او غسل خو ډېري خوبيانی لري، خو بعضی اهمي یې دادي:

۱- اسلام لوی دین دی، او انسانانو ته د حسّی او معنوی نظافت دعوت ورکوي.

۲- د اودس د اندامونو نه چې کوم ګناهونه شوي وي په اودس کولو سره هغه معاف کيږي.

۳- اودس سره د بدن صحت، سلامتيا او بدن کي چستي (بيداري) پيداکيردي.

۴- د الله تعالى سره د رازداري لپاره په بنه حال کي تياری نیول.

باب دی په بيان د منځ کي

سوال ٨٠: د منځ خه معنى ده؟

جواب: منځ داسي عبادت دی چې شامل دی په اقوالو او افعالو سره چې اول یې تکبیر دی او آخر یې سلام دی.

سوال ٨١: هغه کوم منځونه دي چې فرض دي په هر مسلمان نارينه او مسلمانه زنانه باندي؟

جواب: په هر مسلمان نر او بنخه باندي په شپه او ورخ کي پنځه منځونه فرض دي.

۱- د سهار دوه رکعاته.

۲- د ماسپښين خلور رکعاته.

۳- د مازديگر خلور رکعاته.

۴- د مابنام دري رکعاته.

۵- د ماسخون خلور رکعاته.

سوال ٨٢: د پنځو منځونو په فرضيت باندي خه دليل دي؟

جواب: د پنځو منځونو په فرضيت باندي دليل د الله تعالى

دا قول دي: ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةُ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ

قَنِيتِينَ﴾ [البقرة: ٢٣٨]. ترجمه: (ساتنه کوي تاسو پر ټولو

مونخونو (خاصڪر) په مونخ مينځني باندي (چي د مازديگر مونخ دی) او ودريرئ تاسو د الله تعالى په وړاندي په خشوع سره (په ادب سره)).

سوال ۸۳: د مونخ پريښو دل خه حکم لري او خه دليل بي دي؟

جواب: د مونخ پريښو دل کفر دی، او د اسلام نه بنده وياسي او په دې باندي دليل دنبي صلي الله عليه وسلم دا قول دي:

(إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ^(۱)).

ترجمه: (بيشكه د مسلمان او شرك او کفر ترمينځ فرق (توبېر) د مونخ پريښو دل دي).

سوال ۸۴: د مانځه خو شرطونه دي؟

جواب: د مانځه نهه شرطونه دي:

- ۱- اسلام.
- ۲- عقل.
- ۳- خير کتوب.
- ۴- د بي او دسي لري کول.
- ۵- دنجاست لري کول.
- ۶- د عورت پتوول.
- ۷- د وخت داخليدل.
- ۸- قبلی ته مخ کول.
- ۹- نيت کول.

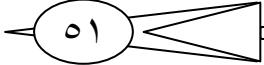
(۱) رواه: مسلم (۸۲).

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

سوال ٨٥: د مانځه خو ارکان دي؟

جواب: د مانځه خوارلس ارکان دي:

- ١- قیام (ولاره) د قدرت لرلو (توانیدو) سره.
- ٢- تکبیر اولی (اولنی تکبیر).
- ٣- سورت فاتحه لوستل.
- ٤- رکوع.
- ٥- د رکوع نه پس لبر و دريدل.
- ٦- په اوه اندامونو سجده کول.
- ٧- د سجدې نه پورته کيدل.
- ٨- د دوه سجدو په مینځ کې لبر کیناستل.
- ٩- ټول ارکان په اطمنان سره ادا کول.
- ١٠- ترتیب.
- ١١- اخیری تشهد (التحيات).
- ١٢- اخیری ناسته (قعده).
- ١٣- پهنبي عليه السلام باندي درود ويل.
- ١٤- دواړه طرف ته سلام ګرڅول.

٥١

سوال ٦: سورت فاتحه کوم سورت دی؟

جواب: سورة فاتحه د قرآن کريم لوی سورت دی، او د

دینه بغیر منع نه صحیح کیری، سورت فاتحه داده:

﴿الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الْرَّحْمَنُ الْرَّحِيمُ ﴿٢﴾ مَنِّيلِكَ يَوْمُ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا أَضَالِّينَ ﴿٦﴾﴾

الفاتحة: ١ - ٧.

سوال ٧: د منع واجبات خودی؟

جواب: د منع واجبات اته دی:

- ١- د تکییر تحریمه نه علاوه ټول تکیرونه.
- ٢- په رکوع کې «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمُ» ویل.
- ٣- د امام او منفرد (یواخی منع کونکی) دواړو لپاره «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» ویل.
- ٤- د امام، مقتدي، او منفرد ټولو لپاره «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ» ویل.
- ٥- په سجده کې «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى» ویل.
- ٦- د دواړو سجدو په مینځ کې «رَبِّ اغْفِرْلِيْ» ویل.
- ٧- اولني تشهد (التحيات).
- ٨- داولني تشهد لپاره ناسته (قعده).

سوال ٨٨: اولنى تشهد كوم يو دى؟

جواب: اولنى تشهد دادى چي مونخ گزار دا ووايې:
 «الْتَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ،
 أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

سوال ٨٩: اولنى تشهد كله ويل كيري؟

جواب: كله چي مونخ كونكى د دويم ركعت د دويمى سجدى نه را پورته شي او كيني نو دغه وخت كي ويل كيري، او دا د ماسپىبنىن، مازدىگر، مابنام، او ماسخوتن مونخ كي وي.

سوال ٩٠: آخرنى تشهد كوم يو دى؟

جواب: اخرنى تشهد دا دى چي مونخ كونكى دا ووايې:
 «الْتَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ،
 أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
 إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

سوال ۹۱: آخرني تشهد کله کيوري؟

جواب: آخرني تشهد چي کله مونع کونکي په آخرني رکعت کي د دويمي سجدي نه پس کيني.

سوال ۹۲: د مانځه سنتونه کوم دي؟

جواب: د مانځه سنتونه چېر دي چي بعضي ېپه دا دي:
۱- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ...» ويل، او یا بله کومه سنت دعا.

۲- د قيام (ولاري) په وخت کي بنۍ لاس په چېر لاس کېښودل.

۳- د تکبير تحریمه (اولني تکبير) په وخت کي دواړه لاسونه تر اوږدو یا غورونو پوري وچتول، او هم د رکوع نه مخکي او وروسته او د دويم رکعت نه د راپورته کيدلو په وخت لاسونه وچتول.

۴- په رکوع کي د یو نه زيات تسبيحات ويل.

۵- د دواړو سجدو په مينځ کي د یوې نه زياتي د مغفرت (بنسي) دعاګکاني غوبنټل.

۶- په رکوع کي سر د ملا سره برابرول.

۷- په سجده کي خپلي خنگلي د اړخونو نه، او خيټه د

ورئونو نه جدا ساتل.

۸- د سجدي په وخت کي دواړه خنګلی د څمکي نه جدا ساتل.

۹- په اولني تشهد، او د دواړو سجدو په مينځ کې، او د دوه رکعاتيز مونځ په آخرني تشهد کي په چې پښه کیناستل او د بنې پښي ودرول، او دیته (افتراس) وايي.

۱۰- د دري رکعاتيز او خلور رکعاتيز مونځ په آخرني تشهد کي توږک کول، او طريقه یې داده چې گُناټي به په څمکه ولګوی او چې پښه به د بنې پښي لاندې راولي او بنې پښه به ودروي.

۱۱- په آخرني تشهد کي دعا ويل.

۱۲- د سهار، جمعي، اخترونو، او د استسقاء په مونځونو کې، او د مابسام او ماسخوتن په اولني رکعتونو کي په جهر سره قراءت ويل.

۱۳- د ماسپښين، مازديگر، او د مابسام په دريم، او د ماسخوتن په آخرني دوه رکعتونو کي په پته قراءت ويل.

۱۴- د سورت فاتحی نه زيات قراءت ويل.

سوال ۹۳: د مونځ د ارکانو، واجباتو، او سنتو په مینځ کې خه فرق دي؟

جواب: رکن که په قصد سره او يا په هیری سره پريښو دل شي نو مونځ باطليري، او واجب په قصد سره په پريښو دل مو نځ باطليري، او که په هیری سره پاتي شي نو جيبره يې د سهوي په سجده سره کيري، او د سنت په پريښو دل سره خه شي نه لازميږي.

سوال ۹۴: په کومو شيانو مونځ باطليري؟

جواب: مونځ په اتو شيانو سره باطليري:

- ۱- سره د پوهې نه قصدًا په مونځ کي خبرې کول، او هر چې په ناپوهې يا هيری سره خبرې وشي نو مونځ پري نه باطليري.
- ۲- خندا.
- ۳- خوراک.
- ۴- خبناک.
- ۵- د عورت بنکاره کيدل.
- ۶- دقېلى نه ډېر کړي دل.
- ۷- مسلسل یو حرکت په مونځ کي بيا بيا کول.
- ۸- د او دس ماتيدل.

سوال ۹۵: د منځ خوبیاني خو څه دي؟

جواب: د منځ خوبیاني خو چېري دي خو مهمي یې دادي.

- ۱- منځ سره د زړه اطمنان حاصلېږي، سینه ورسره پراخیرې، او د الله تعالى سره راز او نیاز کول دي.
 - ۲- منځ سره خطاكاني او ګناهونه معاف کېږي.
 - ۳- منځ مسلمان ده بي حیایي او ناروا کارونو نه منع کوي.
 - ۴- منځ مسلمان د شرونو او مصیبتونو نه ساتي، او د الله تعالى په ذمه او حفاظت کي یې داخلوي.
-

باب دی په بيان د زکات کي

سوال ۹۶: د زکات خه معنی ده؟

جواب: زکات په خاص مال کي يو فرضي حق دی د يو خاص قسم خلکو لپاره په يو خاص وخت کي.

سوال ۹۷: د زکات په فرضوالی خه دليل دی؟

جواب: د زکات په فرضوالی باندي دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الْزَكُوَةَ﴾ [البقرة: ۴۳]. ترجمه: (قائم کړئ منځ او ورکړئ زکات).

سوال ۹۸: په کومو مالونو کي زکات ورکول فرض دی؟

جواب: هغه مالونه چې په هغې کي زکات ورکول فرض دی پنځه قمسه دی:

- ۱- چارپایان: اوښان، غويان، میښي، ګلهي، بیزی.
- ۲- د څمکي حاصل: غله دانه او میوی دی فقط.
- ۳- نقدی: سره زر، او سپین زر دی، او هغه چې نن سبا د هغې په څاي استعمالیوري، لکه کاغذی نوټونه.
- ۴- د تجارت سامان.
- ۵- کانونه، او معدنوونه.

سوال ٩٩: د زکات د فرضوالی لپاره خه شرطونه دي؟

جواب: د زکات د فرضوالی لپاره خلور شرطونه دي:

- ١- اسلام.
- ٢- ازادي.
- ٣- د نصاب مالک کيدل په پوره ملكيت او استقرار سره.
- ٤- په مال باندي پوره کال تيريدل^(١).

سوال ١٠٠: زکات چا ته ورکول کيري؟

جواب: زکات خپل مستحقينو ته ورکول کيري هغه اته قسمه دي:

کوم چي الله تعالى په دې قول کي ذکر کړي دي:

﴿إِنَّمَا الْصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَكِينِ وَالْعَمِيلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤْلَفَةُ
قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرِيمَينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ﴾

(١) او دا شرطونه خاص دي په حيواناتو او سرو او سپينو زرو او نقد روپو او د تجارت سامانه پوري، او هر چي د خمکي نه راوزي لکه غله، داني او ميوی نو په هغې باندي زکات واجب دي په وخت د حاصلولو کي، او هر چي کانونه او معدنونه دي نو په هغې کي زکات د هغې په مطلق پیداکيدلو کي واجب دي، او هر چي د حيواناتو بچي او د تجارت ګټه ده نو د هغوي کال تيريدل د هغوي د اصل سره حسابيري.

مِنَ اللَّهِ وَإِلَهٌ أُولَئِكُمْ حَكِيمٌ ﴿التوبه: ٦٠﴾ ترجمه: (بیشکه ز کاتونه ورکولی شي فقیرانو ته، مسکینانو ته، او په زکات باندې مقرر شوي (گمارل شوي) کارکونکوته، او هغو کسانو ته چي اسلام ته يې زرونه نرم او تشویق شي. او په ازادولو د سټونو (غلامانو) کي او قرضدارو ته، او د الله تعالى د دين په لاره کې، او مسافرو ته، فرض کړي شویدي د طرفه د الله تعالى نه، او الله تعالى پوهه او د حکمت خاوند دي).

سوال ۱۰۱: د زکات په ورکولو کې خو خویانی دي؟

جواب: د زکات په ورکولو کې خو خویانی چېږي دي چې بعضی د هغې نه دادی:

- ۱- د شتمنو کسانو او د مسکینانو ترمینځ د مرستي کولو او محبت کولو اسباب برابرول.
- ۲- د نفس پاکوالی، او د کنջوسی نه لري والي.
- ۳- په رزق او مال کې برکت او زیاتوالی راتلل.

باب دی په بيان د روژي کي

سوال ۱۰۲: د روژي خه معنى ده؟

جواب: خان د خوراک، خبناک، او د ټولو روژه ماتونکو شيانيو نه منع کول په نيت د روژي سره، د صبح صادق (سبا) نه تر لمر پرييو تو پوري.

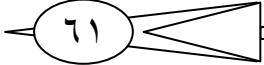
سوال ۱۰۳: د روژي په فرضيت باندي خه دليل دي؟

جواب: د روژي په فرضيت باندي دليل د الله تعالى دا قول دي: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُم تَتَّقُونَ﴾ [البقرة: ۱۸۳]. ترجمه: (اي هغه کسانو چي ايمان يې راوړي دي! فرض کړي شوي ده په تاسو باندي روژه، لکه چي فرض کړي شوي وه په هغه خلکو باندي کوم چي پخوا له ستاسو خخه وو، ددي لپاره چي پرهيز کار شئ.

سوال ۱۰۴: د روژي د فرضيت لپاره کوم شرطونه دي؟

جواب: د روژي د فرضيت لپاره شپږ شرطونه دي:

- ۱- اسلام.
- ۲- بالغ کيدل.
- ۳- عقل.
- ۴- صحتمندي.
- ۵- مقيموالۍ.
- ۶- د حيض او نفاس نه پاکوالۍ.

سوال ۱۰۵: هغه کوم عذرونه دي چي په هغې سره روژه

ماتول د ورځي روا کيږي د رمضان په میاشت کې؟

جواب: هغه عذرونه چي په هغې سره روژه ماتول روا کيږي
د رمضان په میاشت کې خلور دي:

- ۱- مریضتیا او یا ډېر بوداوالی چي دهغې سره روژه نیول
ډیر ګران وي.
- ۲- سفر.
- ۳- د زنانوو مریضتیا (حیض، نفاس).
- ۴- د زنانه وو لپاره په موده د حمل کي (چي ماشوم یې
په خیته وي) او یا موده د رضاعت (ماشوم ته تی (سینه)
ورکول).

سوال ۱۰۶: روژه په کومو شیانو سره ماتیری؟

جواب: روژه په اوه شیانو سره ماتیری:

- ۱- کوروالي کول.
- ۲- د مني وتل.
- ۳- خوراک او خبناک.
- ۴- د هغه شیانو استعمال کوم چي د خوراک يا خبناک
په معنی کي دي، لکه غذائي ستنۍ (سیرم یا ډراپ) لګول.
- ۵- د حجامت په طريقه د بدنه نه وينه ويستل.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

٦- قصدًا قى كول، يعنى له معده خخه د طعام خارجول.

٧- د زنانه وو نه د حيض او نفاس وينه وتل.

**سوال ۱۰۷: هغه کوم شرطونه دي چي روزه ماتونكى شيانو
كى وموندل شي نو روزه ورسره ماتيرى؟**

جواب: روزه نه ماتيرى، مگر په دري شرطونو سره:

١- د روزي ماتولو په حکم او په وخت علم لول.

٢- ورتە ياد وي چي دى روزه دى.

٣- په خپل اختيار كى وي.

سوال ۱۰۸: روزه نیول خه خوبیانی لري؟

جواب: د روزي دنيولو خوبیانی خو زياتي دي چي بعضى د هغې نه دادي.

١- په بنو اخلاقو سره خپل نفس عادت كول، لکه صبر او برداشت كول.

٢- په انسان باندي د الله تعالى د طرف نه د خوراڭ او خبناڭ د نعمتونو ياد گىرنە.

٣- د فقيرانو او مسکينانو سره د همدرى او احسان كولو ياد گىرنە.

٤- د بدن حفاظت كول په صحت او سلامتىا سره.

باب دی په بيان د حج کي

سوال ۱۰۹: حج خه ته وايي؟

جواب: مکي مکرمي ته په خاص وقت کي د خاصو اعمالو اداکولو په نيت تک ته حج وايي.

سوال ۱۱۰: د حج په فرضوالی خه دليل دی؟

جواب: د حج په فرضوالی باندي دليل د الله تعالي دا قول دی: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى الْئَنْسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾
آل عمران: ۹۷. ترجمه: (او په خلکو باندي حج کول فرض دي د بيت الله شريف دهغه چا لپاره چي د کولو طاقت يي وي).

سوال ۱۱۱: د حج خو شرطونه دي؟

جواب: د حج پنځه شرطونه دي:

- ۱ - اسلام.
- ۲ - عقل.
- ۳ - بالغ کيدل.
- ۴ - آزادي.
- ۵ - وس او طاقت.

سوال ۱۱۲: حج په خو قسمه دي؟

جواب: حج په درې قسمه دي:

- ۱- تمنع^(۱).
- ۲- قران^(۲).
- ۳- افراد^(۳).

سوال ۱۱۳: د حج خو اركان دي؟

جواب: د حج خلور اركان دي:

(۱) تمنع: چي د عمری نيت و تپري د حج په مياشتوا کې، او چي کله مکي ته ورسيري نو د عمری طواف او دصفا او مردوا سعي وکړي، او دهغې نه وروسته د سر ويبنته واخلي، او بیا چي کله د تروبي يعني اتمه ورڅ د ذي الحجه شي نو بیا نيت وکړي د حج لپاره او د حج ټول کارونه سرته ورسوي.

(۲) قران: چي نيت وکړي د حج او عمری دواړو په یو خل، او دينه وروسته به قارن حاجي هم د افراد والا حاجي پشان ټول کارونه وکړي، مګر قارن حاجي به قرباني د شکريي کوي او د افراد والا حاجي باندې قرباني د شکريي نشه.

(۳) افراد: چي یواخي د حج نيت و تپري، او چي کله مکي ته ورسيري نو طواف قدوم او دصفا او مردوا سعي وکړي، او دهغې نه وروسته به د سر ويبنته نه اخلي، او هم د احرام په حالت کې به وي تردي چي د اختر په ورڅ جمرة العقبة وولي، او که چيري دصفا او مردوا سعي آخر ته پاتي کړي نو خير دي.

- ۱- احرام. (نيت کول).
- ۲- عرفه کي ودريدل.
- ۳- فرضي طواف کول.
- ۴- د صفا او مردا په مينځ کي سعي کول.

سوال ۱۱۴: فرائض د حج خو دي؟

جواب: فرائض د حج اوه دي:

- ۱- د ميقات نه احرام تړل.
- ۲- خوک چي د ورخي راشي نو د هغه لپاره د عرفې ودريدل ترشپې پوري.
- ۳- په مزدلفه کي شپه تيرول.
- ۴- په مني کي د تشریق د ورخو^(۱) شپه تيرول.
- ۵- په ترتیب سره د جمراتو ويشتل.
- ۶- د سر ويښتان خریل او یا کمول.
- ۷- د حائضي او نفاسي بنخېي نه بغیر د نورو لپاره طواف وداع کول.

(۱) د اختر د ورخي نه وروسته دري ورخو ته د تشریق ورخي ويلۍ کيري.

سوال ۱۱۵: په حج کي خو سنتونه دي؟

جواب: د حج سنتونه خو زيات دي بعضې د هېټي نه دا دي:

- ١- د احرام د تړلو نه مخکي لامبل او خوشبو لګول.
- ٢- طواف قدوم (حرب ته د اول دا خلیدلو طواف) کول، په حج قران او حج افراد کې.
- ٣- د طواف قدوم په اولنو درې چکرو کي په زور سره تلل.
- ٤- په طواف قدوم کي به د خادر بنی طرف د بنی اوږدي متي نه لاندي راتاو کړي).
- ٥- دووه رکعته مونځ کول د طواف نه وروسته.
- ٦- د عرفات شپه په مني کي تيرول.
- ٧- د احرام نه واخلي تر د آخرني جمری ويستو پورې تلبیه (لبيک اللهم لبيك....) ويل.
- ٨- په عرفات کي د ماسپښين او مازديگر مونځ يو خاي کول په جمع تقديم سره (يعني دواړه مونځونه د ماسپښين په وخت کي کول) او په مزدلفه کي د مابنام او ماسخونه مونځ يو خاي کول په جمع تاخیر سره (يعني دواړه مونځونه په ماسخونه کي کول).

**سوال ۱۱۶: د حج دارکانو، واجباتو او سنتو په مینځ کې خه
فرق دي؟**

جواب: رکن هغه دی چې د هغې نه بغیر حج نه صحيح کيږي، او واجب هغه دی چې د هغې په پريښودلو دم لازميږي، او سنت هغه دی چې کول يې بنه کار دی، او که پاتي شي نو خه شى نه لازميږي.

**سوال ۱۱۷: په حج او عمره کي د احرام کونکي لپاره کوم
شيان منع دي؟**

جواب: هغه شيان چې په محرم (احرام کونکي) باندي د احرام په حالت کي په حج او عمره کي منع دي هغه په درې قسمه دي:

اول قسم: هغه چې د نر او بنخې دواړو لپاره منع وي.

۱- د بدن نه ويښته لري کول، که هغه په هره طريقه وي.

۲- د نوکانو پري کول. ۳- د خوشبو لګول.

۴- د نکاح تړل.

۵- خپلي بنخې ته په شهوت سره نزدي کيدل.

۶- کور والي کول. ۷- بنکار کول.

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

دويم قسم: هغه چي هغه صرف د نارينه وو لپاره منع دي، او هغه دوه دي.

١- د سر پتوول.

٢- گنډل شوي جامي اغostel.

دریم قسم: هغه چي صرف د زنانه وو لپاره منع دي، او هغه دوه دي:

١- د نقاب يا د بُرقعي اغostel.

٢- دستکشي (دستانې) لاسونو ته اچول.

سوال ١١٨: په حج کولو کي خه خوياني دي.

جواب: د حج خوياني خوزياتي دي، خو مهمي خوياني پکي دا دي:

١- د ټولي دنيا د مسلمانانو راجمع کيدل، د ميني او محبت حاصليدل، او په خپل مينځ کي سره د يو بل پیژندل.

٢- د مسلمانانو د يو والي بنکاره والي چي دا ټمول يو اُمت دي، په يو څای يو وخت او يو لباس کي دي، او په مينځ د فقير او غني، عربي او عجمي، تور او سپین کي هیڅ فرق نشه.

٣- د آخرت ياد، چي د الله تعالى په وړاندۍ به د قیامت په ورڅ همداسي راجمعه کيدل او ودریدل وي.

باب دی په بيان د عقیدي د اهل سنت والجماعت کي

**سوال ۱۱۹: د مسلمانانو په ډلو (فرقو) کي د اور نه نجات
موندونکي ډله کومه یوه ڈه؟**

جواب: د اور نه نجات موندونکي ډله د اهل سنت
والجماعت ډله ڈه.

سوال ۱۲۰: اهل سنت والجماعت خوک دي؟

جواب: اهل سنت والجماعت هغه خلک دی چې دنبي
کريم صلی الله عليه وسلم دستتو تابعدار دی، او د هغه په
ستتو باندې په بنکاره او په پته، په قول او عمل (وینا او
کردار) او عقیده کي په هغې عمل کوي.

او یا دا چې اهل سنت د نیغی (سمی) لاري خاوندان دی،
کومو چې په صحیح اسلام کلکي منکولي لکولی، او د
محمد صلی الله عليه وسلم او دسلفو صالحینو په تکلاره
روان دی، او ددې وجي نه ورتہ سلفیان وايی.

سوال ۱۲۱: دوى ته اهل سنت والجماعت ولی وايی؟

جواب: دوى ته اهل سنت ددې وجي نه وايی چې دوى په

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل =

ستو عمل کونکي دي، او اهل جماعت ورته حکه وايي
چي دوى په همدي تګلاره راغونله شويدي.

سوال ۱۲۲: دوى ته سلفيان ولی وايي؟

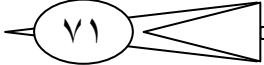
جواب: دوى ته سلفيان حکه وايي چي دوى د سلفو
صالحينو په منهج د کتاب او سنت تابعداري کوي، او نورو
ته د هغې دعوت کوي؛ نو دوى په دي کار سره اهل سنت
والجماعت دي.

**سوال ۱۲۳: په دي خبره خه دليل دى چي اهل سنت
والجماعت نجات موندونکي ډله (فرقه ناجيہ) ده؟**

جواب: په دي خبره دليل دنبي صلى الله عليه وسلم دا
حديث مبارڪ دى:

«اَفْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ اِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى
عَلَىٰ ثَنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَتَفَرَّقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَىٰ ثَلَاث
وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةٌ»، قِيلَ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولُ
اللَّهِ، قَالَ: «مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِيْ»، وَفِي لَفْظٍ: «الْجَمَاعَةُ»^(۱).

(۱) رواه الترمذى (۲۶۴۱)، وأبو داود (۴۵۹۶)، وابن ماجه (۳۹۹۲)،
وصححه الألبانى في صحيح ابن ماجه (۲/ ۳۶۴).

ترجمه: (نبي صلی الله علیه وسلم فرمائی: یهودیان په یو اویا چلو تقسیم شوي وو، او نصارا په دوه اویا چلو، او زر دی چې د امت به په دری اویا چلو تقسیم شي، ټولی چلي به په جهنم کي وي مکر یوه چله نجات مومني، چا وویل دابه خوک وي ائ د الله تعالى رسوله! نبی علیه السلام وفرمايل (هغوي هغه کسان دي کوم چي زما او زما د صحابه وو په طریقه روان دي). او په یو حدیث کي لفظ د (الجماعۃ) راغلی دي).

سوال ۱۲۴: د اهل سنت والجماعت عقیده د الله تعالى د علو او استواء صفت په هکله څه ده؟

جواب: د اهل سنت والجماعت عقیده په اثبات د صفت د علو او استواء کي هغه ده په کومه چي د تمامو رسولانو او تمامو صحابه کرامو اجماع ده، هغه دا چي الله تعالى د ټول مخلوق نه بره دي، او په عرش باندي دي خنگه چي د هغه د شان سره مناسب دي، او د خپل مخلوق سره په هیڅ صفت کي مشابهت نلري.

**سوال ۱۲۵: په اثبات د صفت د علو باندي د قرآن کريم نه
خه دليل دی.**

جواب: په اثبات د صفت د علو باندي دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ﴾ [الملک: ۱۶]. ترجمه: (آيا په امن یئ (نه ویرېبرى) ده گې ذات نه چې په آسمان کي دی چې بىخ به کېرى تاسىي په خمکه کي نوبىا به هغه (ناخاپه) ولپوزىري. او هم دا قول د الله تعالى: ﴿سَبَّحَ أَسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ [الأعلى: ۱]. ترجمه: (پاكى ووايە د نوم درب ستا چې بره دی). او د دينه علاوه هم نور آياتونه.

**سوال ۱۲۶: په اثبات د صفت د علو باندي د احاديثو نه خه
دليل دی؟**

جواب: په اثبات د صفت د علو باندي دليل دا حدیث دی چې كله یوي وينځي نه رسول الله صلی الله عليه وسلم تپوس وکړو: «أَيْنَ اللَّهُ؟ فَقَالَتْ: يَفِي السَّمَاءَ، ثُمَّ قَالَ: مَنْ أَنَا؟»

فقالتْ: أنتَ رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: اعْتَقْهَا فَإِنَّهَا مُؤْمِنَةٌ^(١).

ترجمه: نبي عليه السلام د يوې وينځي نه تپوس وکړو چې (الله تعالي چيرته دی؟ هغې ورته ووبل په آسمان کې دی، بیا یې تري تپوس وکړو چې زه خوک یم، نو هغې ورته ووبل ته د الله تعالي رسول یې، نو نبي عليه السلام وفرمايل دا ازاده کړه یقیناً دا مؤمنه ده).

سوال ۱۲۷: په صفت د استواء باندي خه دليل دي؟

جواب: په صفت د استواء باندي دليل دا قول د الله تعالي دی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ [طه: ٥]. ترجمه: (مهربان الله په عرش باندي استواء (براير والي) کړیدي. او په قرآن کريم کي شپږ خایه دا راغلي دي. ﴿ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ په سورت [الأعراف: ٥٤]، او سورت [يونس: ٣] او سورت [الرعد: ٢] او سورت [الفرقان: ٥٩] او سورت [السجدة: ٤] او سورت [الحديد: ٤].

(١) رواه مسلم: (٥٣٧).

سوال ۱۲۸: د استواء معنی خه ده؟

جواب: د استواء معنی برابروالی دی (يعني پورته شو په عرش باندي)، نو د استواء معنی په عربی زبه کي معلومه ده او كيفيت (حالت) يې مجھول دی، لکه خنگه چي امام مالک رحمه الله فرمابلې دی: (استواء معلومه ده، كيفيت يې مجھول دی، او ايمان پري واجب دی، او ددي په باره کي پونستنه کول بدعت دی).

نو په ټولو صفاتو د الله تعالى کي همدا عامه قاعده (کلي قاعده) ده چي معنی يې معلومه ده او كيفيت يې مجھول دی.

سوال ۱۲۹: د قرآن کريم په باره کي د اهل سنت والجماعت خه عقیده ده؟

جواب: د قرآن کريم په باره کي د اهل سنت والجماعت دا عقیده ده چي قرآن کريم د الله تعالى کلام(خبرې) دی، او حروف او معناګانې يې د الله تعالى د طرفه نازلې شوي دي، او مخلوق نه دی، د الله تعالى د طرف نه يې شروع شوي ده، او الله تعالى ته به واپس کيږي، او الله تعالى پري حقيقي خبرې کړي دي، او جبريل عليه السلام ته يې اورولي دي، او جبريل عليه السلام د محمد صلی الله عليه وسلم په زره

نازل کړی دی.

سوال ۱۳۰: په دې خبره خه دليل دی چې قرآن کريم د الله تعالى کلام دی؟

جواب: په دې باندي دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ أَسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلَغْهُ مَا مَأْمَنَهُ وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾ [التوبه: ۶]. ترجمه: (او که یو تن د مشرکانو نه پناه وغواړي ستانه، نو پناه ورکړه هغه لره تر دی پوري چې واوري د الله تعالى کلام، بیا هغه د پناه (امن) خای ته ورسوه، دا په دې وجه چې دوى یو نا پوهه قوم دی). دلته د الله د کلام نه مراد قرآن کريم دی.

سوال ۱۳۱: په دې خبره خه دليل دی چې قرآن کريم د الله تعالى د طرفه نازل شوي دی او مخلوق نه دی؟

جواب: دليل په دې خبره د الله تعالى دا قول دی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَىٰ عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ [الفرقان: ۱]. ترجمه: (بركتونو والا دی هغه ذات چې لبو لبو یې نازل کړی دی قرآن په خپل بنده باندي، لپاره ددي چې شي مخلوقاتو لره ويره ورکونکي).

او دليل بيا په دې خبره چي قرآن کريم مخلوق نه دی هغه دادی: ﴿أَلَا لَهُ الْخُلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأعراف: ٥٤].

ترجمه: (خبردار! الله تعالى لره پيداکول دي، او حکم کول دي، برکتونه ورکونکي دی الله تعالى، پالونکي د عالمونو دي). په دې آيت مبارڪ کي الله تعالى پيداکول د حکم کولو نه جدا کړي دي، او قرآن کريم د حکم کولو نه دي، د وجي د دې قول د الله تعالى: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا﴾ [الشورى: ٥٢] ترجمه: (او دغه شان مونږ وحي کړیده تاته د قرآن په خپل حکم سره).

او دا خکه چي کلام د الله تعالى د صفاتو نه یو صفت دي، او صفات د الله تعالى مخلوق نه دي.

سوال ۱۳۲: د اهل سنت والجماعت عقیده د الله تعالى په ليدلوا کي خه ده؟

جواب: د اهل سنت والجماعت عقیده په ليدلوا د الله تعالى کي دا ده چي د قیامت په ورخ به مؤمنان خپل رب بنکاره په خپلو سترګو په جنت کي ويني.

**سوال ۱۳۳: په آخرت کي د مؤمنانو الله تعالى لره په ليدلوا
باني دليل دی؟.**

جواب: په آخرت کي د مؤمنانو الله تعالى لره په ليدلوا باني دليل دا قول د الله تعالى دی. ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرٌ﴾ ﴿إِلَى رَبِّهَا نَّاظِرٌ﴾ [القيامة: ۲۲ - ۲۳]. ترجمه: (بعض مخونه به په دغه ورخ تازه وي، خپل رب ته به کتونکي وي).

او دا قول د الله تعالى ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا أَلْحُسْنَى وَزِيَادَةً﴾ [يونس: ۲۶] ترجمه: (لپاره د هغه کسانو چي بنايسته عمل يې کړيدی بنايسته بدله ده، او دهغه خخه لازياته).

او په یو صحيح حديث کي راغلي دي چي «الحسنى» جنت دی او «زيادة» د الله تعالى مخ ته کتل دي^(۱).

سوال ۱۳۴: د ايمان په باره کي د اهل سنت والجماعت خه عقیده ده؟

جواب: د اهل سنت والجماعت عقیده د ايمان په باره کي داده چي ايمان د ژبي وينا، د زړه اعتقاد او تصدق، او د

(۱) صحيح مسلم (۱۸۱).

اندامونو عمل ته وايي، او په اطاعت سره زياتيري او په گناه سره کميري.

سوال ۱۳۵: په دي خبره خه دليل دی چي قول او عمل د ايمان خخه دي؟

جواب: په دي خبره دليل دا حديث دنبي صلی الله عليه وسلم دی: «إِيمَانٌ بِضْعٍ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلٌ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةً الْأَذَى عَنِ الْطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ»^(۱). ترجمه: (ایمان خه د پاسه او یا خانگي (شعبی) لري، په هېږي کي غوره خانگه د «لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» ويل دي، او بسته درجه پکي د لاري نه ضروري شي لري کول دي، او حيا د ايمان خانگه (شعبه) ده.

نو حديث کينبي عليه السلام قول او عمل د ايمان نه شمار کړي دي).

(۱) رواه البخاري (۹)، ومسلم (۳۵) واللّفظ له.

سوال ۱۳۶: په دې خبره خه دليل دی چي ايمان زياتيري او کميري؟

جواب: په دې خبره دليل د الله تعالى دا قول دی: ﴿وَيَزْدَادُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا إِيمَانًا﴾ [المدثر: ۳۱]. ترجمه: (او زياتي شي ايمان د هغه خلکو چي ايمان يې راوري دی). او د ايمان زياتولي ددي خبرې دليل دی چي ايمان د کموالي امكان هم لري.

سوال ۱۳۷: د مسلمانانو د جماعت سره د یوځای کيدو په باره کي د اهل سنت والجماعت خه عقيده ده؟

جواب: اهل سنت والجماعت د مسلمانانو د جماعت او د هغوي د امام سره یوځای کيدل او پاتي کيدل او د هغوي نه نه جدا کيدل واجب ګنې، او دليل يې دا قول د الله تعالى دی: ﴿وَاعْتَصِمُوا وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ [آل عمران: ۱۰۳]. ترجمه: (او منکولي ولکوئ (ای مؤمنانو) په رسی د الله تعالى باندي (چي قرآن دی) او په خپلو مينخو کي مه جدا کيرئ اختلاف مه کوي.

**سوال ۱۳۸: د حاکمانو او واکدارانو اطاعت په باره کي د
اھل سنت والجماعت خه عقیده ده؟**

جواب: اهل سنت والجماعت په نیکو کارونو کي د حاکمانو او واکدارانو اطاعت فرض ګئي، اگر چي فاجران وي، او په دي باندي دليل دنبي عليه السلام دا حدیث دي:

«عَلَى الْمُرْءِ الْمُسْلِمِ السَّمْعُ وَالطَّاعَةُ، فِيمَا أَحَبَّ وَكَرِهَ، إِلَّا أَنْ يُؤْمِرَ بِمَعْصِيَةٍ، فَإِنْ أُمِرَّ بِمَعْصِيَةٍ فَلَا سَمْعَ وَلَا طَاعَةٌ»^(۱).

ترجمه: (په مسلمان بنده باندي (د خپلو حاکمانو خبره) اوريدل او منل لازمي دي، که دده خوبنه وي او که نه، که چيري ورته امر په ګناه سره وشو، نو نه به ېپي اوري او نه به ېپي مني).

**سوال ۱۳۹: د لوی ګناه کونکي په باره کي د اهل سنت
والجماعت خه عقیده ده؟**

جواب: د اهل سنت والجماعت په نزد په لوويه ګناه خوک نه کافر کيري، او نه به هميشه په اور کي پاتي کيري، که د الله

(۱) رواه البخاري (۷۱۴۴)، ومسلم (۱۸۳۹).

تعالى خوبنې شوه نو عذاب به ورکړي، او که یې خوبنې شوه نو بښنه به ورته وکړي، خکه الله تعالى فرمائی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾ [النساء: ٤٨]. ترجمه: (بیشکه الله تعالى نه ببني دا چې شرک وکړي شي له ده سره، او ببني هغه ګناه چې بښته وي له شرک نه چاته چې وغواړي (که لویه وي او که وړه وي)).

سوال ۱۴۰: مسلمان ته د کفر نسبت کول خنګه دي؟

جواب: مسلمان ته د کفر نسبت کول حرام دي، خکهنبي عليه السلام فرمائی: «مَنْ رَمَى مُؤْمِنًا بِكُفْرٍ فَهُوَ كَفَّارٌ»^(۱).

ترجمه: (چا چې یو مؤمن ته د کفر نسبت وکړو دا داسې دی لکه چې هغه یې قتل کړو).

سوال ۱۴۱: د صحابه وو په باره کي د اهل سنت والجماعت

خه عقیده ده؟

جواب: د صحابه وو په باره کي د اهل سنت والجماعت عقیده دا ده چې د هغوي په باره کي د حسد، بغض او

(۲) رواه البخاري (٦١٠٥).

د اسلامي دين اصول او ضروري مسائل

دشمني نه خپل زړه پاک ساتل، او صحابه وو ته د بدرو ردو او کنڅلوا نه خپله ژبه ساتل، او د هغوي سره محبت کول، او د هغوي نه راضي کيدل، او د هغوي تابعداري کول، او هغوي ته دعا ګانۍ کول، لکه خنګه چې الله تعالى فرمائي:
 ﴿رَبَّنَا أَغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَنَنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [الحشر: ١٠].
 ترجمه: (ای ربه زمونږ! بښنه وکړي مونږو ته او زمونږ هغه ورونوو ته کوم چې زمونږ نه یې مخکي ايمان راوړي دی.

سوال ۱۴۲: دنبي کريم صلي الله عليه وسلم د اهل بيت (کورني) په باره کي د اهل سنت والجماعت خه عقيده ده؟

جواب: اهل سنت والجماعت دنبي کريم صلي الله عليه وسلم د اهل بيته سره د دوه وجو نه محبت ساتي، د ايمان د وجي نه، او دنبي کريم صلي الله عليه وسلم د خپلولي د وجي نه، ليکن دوى د اهل بيته باره کي دومره زيياتي نه کوي چې د هغوي عبادت وکړي او یا یې ګناه نه پاک (معصوم) وکنې.

**سوال ۱۴۳: د ولاء او براء (دوستي او دشمني) په باره کي د
اھل سنت والجماعت خه عقиде ده؟**

جواب: اھل سنت والجماعت ولاء او براء د ايمان د لوازما تو او د (لا إله إلا الله) د مقتضياتو نه گنھي.

د ولاء معنى محبت د مؤمنانو سره. او د براء معنى بغض او دشمني د کافرانو سره، او د هغوي نه او د هغوي د دين نه بizarه کيدل، او د هغوي سره مشابهت نه کول دهغوي په خاصو شيانيو کې، لیکن د برائت تقاضا دا نده چې په هغوي دي ظلم او تجاوز وشي، او يا دي د هغوي سره دنياوي معامله بنده کړي شي.

**سوال ۱۴۴: د عيسى عليه السلام په باره کي د اھل سنت
والجماعت خه عقиде ده؟**

جواب: د عيسى عليه السلام په باره کي د اھل سنت والجماعت عقиде دا ده چې هغه د الله تعالى بنده وو، عبادت کول يې ناروا دي، او رسول وو، دروغجن گفهل يې ناروادي، او د آدم عليه السلام د اولاد نه يو بشر وو، مخلوق وو، او بغیر د پلار نه پيدا شوي دي.

سوال ۱۴۵: د یهودیت او نصرانیت او د نورو دینونو په باره کی د اهل سنت والجماعت خه عقیده ده؟

جواب: ددي په باره کي داهل سنت والجماعت عقیده داده چي د اسلام دين مخکيني ټول دینونه منسوخ کړي دي، او الله تعالى دنبي کريم صلی الله د نبوت نه وروسته بغیر د اسلام نه بل هیڅ دين نه قبلوي، او د اسلام نه بغیر نور ټول دینونه باطل دي.

سوال ۱۴۶: د قرآن کريم نه په دې خبره کوم دليل دی چي اسلام حق دين دي، او نور دینونه باطل دي؟

جواب: د اسلام د دين حقانيت او د نورو دینونو په باطلوالی باندې د الله تعالى دا قول دليل دي: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ﴾ [آل عمران: ۸۵]. ترجمه: (او هغه خوک چي بيله اسلام نه بل دين ولتهوي نو هیڅ کله به ونه منل شي د هغه نه، او هغه به په آخرت کي له زيانکارانو (تاوانيانو) خخه وي).

سوال ۱۴۷: د سنت نه په دي خه دليل دی چي په اسلام او په هغه خه چي محمد صلی الله عليه وسلم راوېيدی، ايمان فرض دی؟

جواب: د حدیشو نه په دي باندي دليل دا دی چي رسول صلی الله عليه وسلم فرمایلی: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بَيْدِهِ، لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأَمَمَةِ لَا يَهُودِيٌّ، وَلَا نَصَارَائِيٌّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسَلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ»^(۱).

ترجمه: زما دی قسم وي په هغه ذات چي زما روح د هغه په لاس کي دي، چي زما د نبوت په هکله ددي امت نه خوک خبرشي که هغه یهودي وي او که نصراني، او زما په رسالت او نبوت ايمان رانه وري او مرهسي نو جهنم ته به هي.

سوال ۱۴۸: د قرآن او حدیث د نصوصو په باره کي د اهل سنت والجماعت خه موقف دی؟

جواب: د الله تعالى د کتاب او دهغه د رسول دستتو د نصوصو په باره کي د اهل سنت والجماعت موقف دادی،

(۱) رواه مسلم (۱۵۳).

چي د قرآن او د صحيح احاديثو ومنل شي، او په خپل عقل او خواهشاتو دهغی مخالفت ونه شي، او په دي باندي دليل د الله تعالى دا قول دي: ﴿فَلَا وَرِبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [النساء:٦٥]. ترجمه: (پس قسم دي په رب ستا چي نه مؤمنان نه گنل کيري دوي تر هغه پوري چي خپل مينځني شخرو (جنګونو، لانجو) کي ستا فيصله ونه مني، او ستا دفيصلې په وراندي په خپلو زړونو کي ناراضګي احساس نه کړي، او په ډيره خوبني یې ومني).

سوال ۱۴۹: د الله تعالى په لار کي جهاد په باره کي د اهل سنت والجماعت خه موقف دي؟

جواب: د اهل سنت والجماعت د الله تعالى په لاره کي د جهاد په باره کي دا عقيده ده چي جهاد د اسلام اوچت مقام دي، او د الله تعالى د دين د اوچت والي او سرلوری لپاره روا شويدي، ليکن ددي لپاره خاص شرطونه دي چي له هغو نه اهم شرطونه دادي: چي د جهاد کولو قدرت او طاقت ولري، او د مسلمان حاکم يا امير د بيرق (جنلهه) دلاندي وي.

**سوال ۱۵۰: هغه خلک چې د جهاد په نامه فساد خوروی، بي
خایه مرګونه کوي او خرایانی جوروی، اویا خپل دغه عمل ته جهاد
وابې، نود هنغوی په باره کې د اهل سنت والجماعت خه موقف دي؟**

جواب: اهل سنت والجماعت د دوى د دغه کارونو نه بیزاره
دي؛ خکه چې د دوى دغسي کړني د خوارجو په شان دي،
او داسي کارونه یې د اسلام نوم بدnamوي، او دوى ويره
خوروی، بي ګناه خلک وژني، او د مسلمانانو په ملکونو کې
ضرر او فساد خوره وي.

وبالله التوفيق، وصلى الله وسلم على نبينا محمد

فهرس الموضوعات

۳	د مترجم مقدمه
۵	تقریظ
۶	تقریظ
۷	د مؤلف مقدمه
۸	باب دی په بیان د دری اصولو کی
۱۰	باب دی په بیان د ارکانو د اسلام او په معنی دکلمه دشهادت کی
۱۴	باب دی په بیان د ارکانو د ایمان او دهغې په فائندوکی
۲۲	باب دی په بیان د احسان او د هغې په فائندوکی
۲۴	باب دی په بیان د توحید او د هغې په فضائلو کې
۲۹	باب دی په بیان د مرتدوالی کی
۳۳	باب دی په بیان د شرك کی
۳۷	باب دی په بیان د نفاق کی
۳۹	باب دی په بیان د مشروع عبادت، او منوع بدعتونو کې
۴۴	باب دی په بیان د اودس او غسل کی
۴۸	باب دی په بیان د مونځ کی
۵۷	باب دی په بیان د زکات کی
۶۰	باب دی په بیان د روژی کی
۶۳	باب دی په بیان د حج کی
۶۹	باب دی په بیان د عقیدي د اهل سنت والجماعت کی
۸۸	فهرس الموضوعات